

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG TÁJÉKOZTATÁSA

A Bizottság iránymutatása a környezeti hatásvizsgálatot szabályozó, a 2014/52/EU irányelvvel módosított 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján végzett környezeti vizsgálatok egyszerűsítéséről

(2016/C 273/01)

1. Bevezetés

A környezeti hatásvizsgálatot szabályozó módosított irányelv⁽¹⁾ (KHV-irányelv) a környezetvédelmet hivatott hatékonyabbá tenni azzal, hogy környezetvédelmi megfontolásokat épít be a lehetséges környezeti hatások vizsgálatát igénylő köz- és magánprojektek jóváhagyására vonatkozó döntéshozatali eljárásba.

A környezeti hatásvizsgálatra irányuló eljárás (KHV-eljárás) a minőségi jogalkotás elveivel összhangban a vállalkozási biztonságot is javítja, szem előtt tartva a köz- és magánberuházások érdekeit. Az uniós jog bizonyos esetekben több környezeti vizsgálatot ír elő egyetlen projekthez. Mindegyik vizsgálat célja meghatározott jellegű környezetvédelem maximalizálása. Ha azonban egyetlen projektre számos jogszabályi előírás és párhuzamos vizsgálat vonatkozik, az késedelmeket, ellentmondásokat és adminisztratív bizonytalanságot okozhat azok alkalmazásában. Az adminisztratív és végrehajtási költségek is növekedhetnek, és ellentmondások alakulhatnak ki az adott projekttel kapcsolatos vizsgálatok és egyeztetések között.

Ez a dokumentum iránymutatással szolgál a KHV-eljárás összehangolásáról. A KHV-eljárás bizonyos lépéseire összpontosítva határozza meg az összevont és/vagy koordinált eljárások keretében végzett különböző környezeti vizsgálatok összehangolásának lehetőségeit (lásd a 4. fejezetet). Ez a dokumentum jogilag nem kötelező erejű, és nem befolyásolja, hogy a tagállamoknak választaniuk kell-e a koordinált és az összevont eljárás között, vagy kombinálniuk kell-e őket. Végül pedig megjegyzendő, hogy az uniós jog végleges értelmezésének az Európai Unió Bírósága a kizárólagos forrása.

⁽¹⁾ A 2014. április 16-i 2014/52/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 124., 2014.4.25., 1. o.) módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 26., 2012.1.28., 1. o.). A 2011/92/EU irányelv az 1997/11/EK, a 2003/35/EK és a 2009/31/EK irányelvvel módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EKG tanácsi irányelv kodifikált változata.

2. A módosított KHV-irányelv 2. cikkének (3) bekezdése szerint végzett összevont és koordinált eljárások

A KHV-irányelv⁽¹⁾ két eljárást biztosít azon projektek környezeti vizsgálatainak összehangolására, amelyek a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv, valamint az alkalmazandó uniós jogszabályok szerinti egyéb környezeti vizsgálatok hatálya alá tartoznak. Ezek az eljárások a következők:

- i. az összevont eljárás és
- ii. a koordinált eljárás.

Az egyik eljárás vagy a kettő együttese is alkalmazható adott projektre vagy projekt típusra. Összehangolásnak nevezzük a projektre vonatkozó környezeti vizsgálati eljárásoknak az átfedések és felesleges ismétlések elkerülése érdekében történő koordinálását vagy összevonását, a szinergiák teljes körű kihasználása és az engedélyezéshez szükséges idő minimálisra csökkentése mellett. A tagállamok a vonatkozó irányelvek előírásainak megfelelő koordinált és/vagy összevont eljárásokat vezethetnek be, figyelembe véve az általuk előírt különleges rendelkezéseket.

Az összevont eljárás keretében a tagállamok egyetlen vizsgálatot végeznek az adott projekt környezeti hatásait illetően. Ez nem érinti más uniós jogszabályok esetleges ellenkező értelmű rendelkezéseit⁽²⁾. A KHV-irányelv szerint végzett egyetlen vizsgálat az adott projektre vonatkozó több vizsgálatot is kivált. Az egyetlen vizsgálatot biztosítható, hogy a projekt összhangban legyen a vonatkozó uniós vívmányokkal.

A koordinált eljárás keretében a tagállamok hatóságot jelölnek ki, hogy koordinálja a projekt környezeti hatásáról végzett különféle vizsgálatokat. Ez nem érinti más uniós jogszabályok esetleges ellenkező értelmű rendelkezéseit. Az összes környezeti vizsgálatért felelős egyetlen kapcsolattartó a projektgazdák és a közigazgatási szervek számára is világosabbá és hatékonyabbá teszi az eljárást, és iránymutatást is nyújthat annak során. A kijelölt közigazgatási szerv központi koordináló szerepet tölt be, és gondoskodik a környezeti vizsgálatok gördülékeny lebonyolításáról.

A tagállamok különböző megközelítéseket választhatnak az egyes eljárások lebonyolításához. Néhányan már bevezették a KHV-irányelv 2. cikkének (3) bekezdése szerinti koordinált és/vagy összevont eljárást⁽³⁾. A tagállamok kötelesek nemzeti jogukba átültetni és végrehajtani a 2. cikk (3) bekezdését, amihez bizonyos módosításokat kell végrehajtaniuk jogszabályaikon.

Ennek érdekében, ha a tagállam az összevont eljárást választja, akkor helyénvaló egyetlen vizsgálatot végezni az adott projekt környezeti hatásait illetően. Ha a tagállam a koordinált eljárást választja, akkor célszerű hatóságot kijelölni az egyedi vizsgálatok koordinálására.

Az, hogy milyen mértékben kell módosítani az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat, attól is függ, hogy a tagállamok beépítették-e a környezeti hatásvizsgálatokat a meglévő, a projektek engedélyezésére vonatkozó eljárásaikba, más eljárásaikba vagy a KHV-irányelv céljainak való megfelelés érdekében létrehozott eljárásokba (a KHV-irányelv 2. cikkének (2) bekezdése).

⁽¹⁾ A módosított KHV-irányelv 2. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(3) Azokra a projektekre vonatkozóan, amelyekkel összefüggésben a környezetre gyakorolt hatások vizsgálatát ez az irányelv, a 92/43/EGK tanácsi irányelv és/vagy a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv egyidejűleg teszik kötelezővé, a tagállamoknak adott esetben gondoskodniuk kell arról, hogy olyan koordinált és/vagy összevont eljárásokat írjanak elő, amelyek kielégítik az említett uniós jogszabályokban foglalt követelményeket.

Azokra a projektekre vonatkozóan, amelyekkel összefüggésben a környezetre gyakorolt hatások vizsgálatát ez az irányelv és más, az első albekezdésben felsoroltaktól eltérő uniós jogi aktusok egyidejűleg teszik kötelezővé, a tagállamok koordinált és/vagy összevont eljárásokat írhatnak elő.

Az első és második albekezdésben említett koordinált eljárásban – más irányadó uniós jogi aktusok ellenkező értelmű rendelkezéseinek sérelme nélkül – a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóság kijelölése révén igyekeznek koordinálni a vonatkozó uniós jogi aktusok által előírt, az adott projekt környezeti hatásainak vizsgálatára irányuló egyedi vizsgálatokat.

Az első és második albekezdésben említett összevont eljárásban – más irányadó uniós jogi aktusok ellenkező értelmű rendelkezéseinek sérelme nélkül – a tagállamok igyekeznek egyetlen, a vonatkozó uniós jogi aktusok által előírt vizsgálatot lefolytatni az adott projekt környezeti hatásait illetően.

A Bizottság iránymutatást nyújt az ezen irányelv, valamint a 92/43/EGK, a 2000/60/EK, a 2009/147/EK és a 2010/75/EU irányelv értelmében egyidejű vizsgálatnak alávetendő projektekre vonatkozó koordinált vagy összevont eljárások lefolytatásával kapcsolatban.”

⁽²⁾ A módosított KHV-irányelv 2. cikke (3) bekezdésének 4. albekezdése szerint az összevont eljárás „más irányadó uniós jogi aktusok ellenkező értelmű rendelkezéseinek sérelme nélkül” alkalmazandó.

⁽³⁾ A 85/337/EGK tanácsi irányelv (KHV-irányelv) módosító 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelv például a következő lehetőséget vezette be: „A tagállamok gondoskodhatnak egységes eljárásról is ennek az irányelvnek, valamint a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv követelményeinek való együttes megfeleléshez.” (2a. cikk).

A Bizottság feladatául kapta, hogy iránymutatással szolgáljon a KHV-irányelv, valamint a 92/43/EGK (élőhelyvédelmi irányelv) ⁽¹⁾, a 2000/60/EK (víz-keretirányelv), a 2009/147/EK (madárvédelmi irányelv) ⁽²⁾ és a 2010/75/EU irányelv (az ipari kibocsátásokról szóló irányelv) értelmében egyidejű vizsgálatnak alávetendő projektekkel kapcsolatos koordinált és/vagy összevont eljárások bevezetésével kapcsolatban. Az Európai Bizottság álláspontja szerint ez a fajta iránymutatás összhangban van a 2014/52/EU irányelv (37) preambulumbekzdésének ⁽³⁾ céljaival is, amelyeket a módosított KHV-irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük.

Az összehangolás a környezeti hatásvizsgálatot, valamint az élőhelyvédelmi irányelv ⁽⁴⁾ és/vagy a madárvédelmi irányelv szerinti „megfelelő vizsgálatokat” illetően kötelező („adott esetben”), ezzel szemben az egyes tagállamok saját hatáskörükben dönthetnek arról, hogy a KHV-irányelvre és a víz-keretirányelv vagy az ipari kibocsátásokról szóló irányelv vonatkozásában igénybe veszik-e ezt a lehetőséget.

3. Az összehangolt eljárások megtervezése

Az összehangolás célja olyan rugalmas, átfogó vizsgálati megközelítés kialakítása, amely az egyedi vizsgálatok környezetvédelmi célkitűzéseinek vagy hatásainak sérelme nélkül hozzáigazítható mindegyik projekthez. Az összehangolási megközelítés segítségével a projektgazda mérlegelheti a projektre vonatkozó vizsgálatokat, a bevonandó hatóságokat és az egyeztetési eljárást. Így elkerülhető a vizsgálatok felesleges megismétlése és késedelmes elvégzése.

Függetlenül attól, hogy a tagállam az összevont vagy a koordinált megközelítést vagy a kettő kombinációját választja, az elvégzendő környezeti vizsgálatok hatályát az eljárás kezdetén meg kell határozni. Ezáltal azonosíthatók a környezeti tényezők, amelyekre a projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol majd. Ami a hatékonyságot illeti, az összehangolt koordinált és/vagy összevont eljárások biztonságot és szabályozási stabilitást teremtenek. E megközelítés megkönnyíti a különböző irányelvek által előírt környezeti jelentések elkészítését és a tájékoztatást.

A Bizottság arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az összevont eljárás alkalmazása esetén döntsenek az összes elvégzett vizsgálat során gyűjtött összes információt tartalmazó, egységes, integrált környezeti jelentés készítése mellett. A vizsgálati eljárás következetességének biztosítása és az összes vonatkozó irányelv betartása érdekében javasolt vizsgálni a projekt minden lényeges elemét a kezdettől fogva. Koordinált eljárás esetén a kijelölt hatóság irányítja az elvégzendő különféle vizsgálatokat. Összevont értékelés esetén ugyanakkor egyetlen eljárás keretében vizsgálják a környezeti hatásokat.

3.1. Környezeti hatásvizsgálat és a megfelelő vizsgálat

A KHV-irányelv értelmében azokra a projektekre vonatkozóan, amelyekkel összefüggésben a környezeti hatásvizsgálatokat a KHV-irányelv és az élőhelyvédelmi irányelv, különösen annak 6. cikkének (3) és (4) bekezdése (megfelelő vizsgálat), egyidejűleg teszik kötelezővé, és/vagy a madárvédelmi irányelv rendelkezik, a tagállamoknak adott esetben gondoskodniuk kell arról, hogy olyan koordinált és/vagy összevont eljárásokat írjanak elő, amelyek megfelelnek az e két irányelvben foglalt követelményeknek.

A módosított KHV-irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében szereplő „kell” szó azt jelenti, hogy az eljárásokat kötelező lefolytatni, míg ugyanazon bekezdés második albekezdésében a feltételes mód használata azt jelzi, hogy vannak választási lehetőségek. Az „adott esetben” kifejezés használata arra a kérdésre utal, hogy a két eljárás valójában vonatkozik-e a konkrét helyzetre. Ha tehát az érintett projektet a KHV-irányelv és az élőhelyvédelmi irányelv értelmében vizsgálatoknak kell alávetni, koordinált vagy összevont eljárást kell lefolytatni abban az esetben, ha az adott projekt esetében alkalmazható. Az egyes tagállamok saját hatáskörükben döntenek arról, hogy az eljárás vonatkozik-e a projektre.

⁽¹⁾ Az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően ez az iránymutatás különös figyelmet szentel a Natura 2000 területeket, vagyis az élőhelyvédelmi irányelv szerinti közösségi jelentőségű természeti területeket és különleges természetmegőrzési területeket, illetőleg a madárvédelmi irányelv szerinti különleges madárvédelmi területeket érintő hatások „megfelelő vizsgálatára”. A megfelelő vizsgálat mellett további vizsgálati eljárások következhetnek az élőhelyvédelmi irányelv 12. és 16. cikkének, valamint a madárvédelmi irányelv 5. és 9. cikkének alkalmazásából.

⁽²⁾ Az élőhelyvédelmi irányelv 7. cikke úgy rendelkezik, hogy a madárvédelmi irányelv szerint besorolt különleges madárvédelmi területekre az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének a megfelelő vizsgálatokkal kapcsolatos rendelkezései is vonatkoznak.

⁽³⁾ „(37) A vizsgálatok hatékonyságának növelése, az igazgatási feladatok bonyolultságának csökkentése és a gazdaságosság növelése érdekében abban az esetben, ha ebből az irányelvből, a 92/43/EGK irányelvből és/vagy a 2009/147/EK irányelvből fakadóan egyszerre kell a környezeti vetületekkel kapcsolatos vizsgálatot végezni, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy – tekintetbe véve sajátos szerkezeti felépítési jellegzetességeiket – olyan koordinált és/vagy összevont eljárásokat kövessenek, amelyek kielégítik az ezen irányelvekben foglalt követelményeket. Abban az esetben, ha ebből az irányelvből és az egyéb uniós jogi aktusokból, például a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből, a 2001/42/EK irányelvből, a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből, a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből és a 2012/18/EU irányelvből fakadóan egyszerre kell környezeti vetületekkel kapcsolatos vizsgálatot végezni, a tagállamok számára lehetővé kell tenni a vonatkozó uniós jogi aktus követelményeinek megfelelő koordinált és/vagy összevont eljárások követését. Koordinált és/vagy összevont eljárások követése esetén a tagállamoknak az adott feladatok elvégzéséért felelős hatóságot kell kijelölniük. Az intézményi felépítéstől függően a tagállamok szükség esetén több hatóságot is kijelölhetnek.”

⁽⁴⁾ A KHV-irányelv 2. cikke (3) bekezdésének első albekezdése.

3.2. A környezeti hatásvizsgálat és más uniós jogszabályok

Előfordulnak olyan projektek, amelyeknél a KHV-irányelv, és az élőhelyvédelmi irányelven kívüli uniós jogszabály (például a víz-keretirányelv vagy az ipari kibocsátásokról szóló irányelv) egyidejűleg teszi kötelező a környezeti hatásvizsgálat elvégzését. Ilyen esetekben a tagállamok alkalmazhatják a koordinált eljárást, az összevont eljárást vagy a kettő kombinációját. A tagállamoknak ilyen körülmények között nem kötelező összehangolniuk a környezeti hatásvizsgálatokat.

Bizonyos projektek például a KHV-irányelvben felsorolt, a Natura 2000 területeken található védett fajokat és élőhelyeket érinthetnek, vagy változásokat okozhatnak víztestekben. A KHV-irányelvben és az ipari kibocsátásokról szóló irányelvben egyaránt szereplő létesítményeket érintő projekteknek mindkét irányelv követelményeinek eleget kell tenniük. A vizsgálati eljárásokat lehetőség szerint az összevont eljárás keretében kell elvégezni, mivel így hatékonyabban lebonyolítható az adatgyűjtés, a nyilvános konzultáció és maga a vizsgálati folyamat is.

4. A környezeti vizsgálatok összehangolása: bevált gyakorlatok

4.1. A környezeti hatásvizsgálati jelentés elkészítése

A környezeti hatásvizsgálati jelentés jellemzően esetenként más és más információkat tartalmaz attól függően, hogy mik a projekt egyedi tulajdonságai, és várhatóan milyen környezeti elemeket érint majd. A környezeti hatásvizsgálati jelentésben a projektgazda által megadott adatoknak és információknak összhangban kell lenniük a KHV-irányelv IV. mellékletének előírásaival⁽¹⁾. Az információkat és az uniós vagy nemzeti jogszabályokban előírt egyéb vizsgálatok eredményeit a vizsgálatok felesleges megismétlésének elkerülése érdekében adott esetben figyelembe lehet venni. A vonatkozó jogszabályok tartalmazzák az élőhelyvédelmi irányelv szerinti „megfelelő vizsgálatot”, az ipari kibocsátásokról szóló irányelvet és a víz-keretirányelvet.

A környezeti hatásvizsgálat és a megfelelő vizsgálat hatályában megfigyelhető különbségekre tekintettel azonban a megfelelő vizsgálatához kapcsolódó információknak és a rájuk vonatkozó következtetéseknek könnyen azonosíthatónak kell lenniük a környezeti hatásvizsgálati jelentésben. A KHV-eljárás során gyűjtött információk nem helyettesíthetik a megfelelő vizsgálatból származó információkat, mivel egy eljárás sem írja felül a másikat.

A környezeti hatásvizsgálati jelentés formájában benyújtandó környezeti információk tárgyának és részletezettségének meghatározása (vagyis a tárgykijelölés) nem kötelező. A hatáskörrel rendelkező hatóságnak azonban a projektgazda kérésére véleményt kell kiadnia, amelyben meghatározza, hogy a projektgazda a környezeti hatásvizsgálati jelentésben mely információkat és milyen részletességgel köteles bemutatni. Különös figyelmet kell fordítani a projekt egyedi jellemzőire, így helyére, műszaki kapacitására és várható környezeti hatására⁽²⁾.

A tárgykijelölés akkor lehet hasznos, ha a vonatkozó irányelvekben előírt összevont és koordinált eljárásokat különböző kombinációkban is el lehet végezni. A környezeti hatásvizsgálat és a megfelelő vizsgálat például összevont és koordinált eljárás keretében is elvégezhető. Adott esetben a víz-keretirányelv és az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerinti vizsgálatok is hozzáadhatók. A víz-keretirányelv és az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerinti vizsgálatok a környezeti hatásvizsgálattal és a megfelelő vizsgálattal összevonva vagy koordinálva is lefolytathatók.

A színvonalas környezeti információk biztosítása érdekében ajánlott a tárgykijelölést az összehangolt vizsgálatok kötelező lépésévé tenni. A tárgykijelölés ésszerű időkeretének meghatározása is előmozdíthatja a vizsgálatok összehangolását. A tárgykijelölés a projektgazda számára is hasznos, mivel átláthatóságot és jogbiztonságot eredményez. Következésképpen a hatásvizsgálat megkezdése előtt az illetékes hatóságok, a nyilvánosság és a projektgazda bevonásával zajló kezdeti koordinációs szakasz gördülékenyebbé teheti az egész folyamatot, és lehetővé teszi az esetleges problémák azonosítását már az eljárás elején.

A koordinált eljárás alkalmazása esetén a projektgazda az összehangolás révén koordinálhatja a különféle környezeti vizsgálatokhoz szükséges adatok gyűjtését, és az eljárások irányítását. Ideális esetben ezt a feladatot eseti koordinátornak vagy kijelölt illetékes szervnek kell ellátni. Ezáltal az egyes jelentések készítése összehangolható lesz.

A nemzeti hatóságok számára ajánlott, hogy hozzanak létre nemzeti vagy regionális adatbázist azon információkról, amelyek meghatározzák a környezeti állapotot a projekt megvalósítása előtt. Egy elektronikus adatközlő rendszer vagy internetes adatmegosztó platform például egyszerűbbé teheti az adatgyűjtést és -terjesztést, és elősegítheti az e tevékenységekhez rendelkezésre álló erőforrások központi biztosítását.

Ha a környezeti hatásvizsgálat és a megfelelő vizsgálat az összevont eljárás keretében történik, a projektre vonatkozó többi vizsgálatot magában foglaló koordinált eljárással kiegészítve, az összevont és a koordinált eljárás kombinálható. A tárgykijelölés eredményétől és a projekt jellegétől függően a legjobb megoldás egyetlen, átfogó környezeti jelentés készítése lehet.

⁽¹⁾ A módosított KHV-irányelv 5. cikke.

⁽²⁾ A módosított KHV-irányelv 5. cikkének (2) bekezdése.

IRÁNYMUTATÁS A KÖRNYEZETI HATÁSVIZSGÁLATI JELENTÉS ELKÉSZÍTÉSÉHEZ

- A projektgazdának a lehető leghamarabb, még a projekt előkészítő szakaszában meg kell kezdeniük az adatgyűjtést az illetékes hatóságoktól kapott tanácsok alapján.
- Tárgykijelölést összevont, koordinált vagy kombinált eljárás esetén egyaránt érdemes végezni. Ez megkönnyíti a teljes környezeti jelentés tárgyának és tartalmának meghatározását, valamint biztosítja, hogy a különféle környezeti vizsgálatok alapján közlendő információk koherensek legyenek.
- Ha a tagállam az összevont eljárást választja, akkor a környezeti jelentést lehetőség szerint egyetlen dokumentumba kell foglalni, amely minden szükséges információt és következtetést tartalmaz. A jelentésnek a projekttel összefüggésben elvégzendő egyes környezeti vizsgálatok egyedi jellemzőihez kell igazodnia.
- Ha a tagállam a koordinált eljárást választja, akkor a projektgazda több környezeti jelentést is készíthet. E jelentések később egyetlen dokumentumba foglalhatók. Másik lehetőségként tartalmuk összehangolható.

4.2. Konzultáció és a nyilvánosság részvétele

A nyilvánosság részvétele kulcsfontosságú része a KHV-eljárásnak, és összhangban van az Európai Uniónak az Aarhusi Egyezményből fakadó nemzetközi kötelezettségeivel ⁽¹⁾. A KHV-irányelv jogilag kötelező érvényű követelményeket tartalmaz a nyilvánosság részvételére vonatkozóan ⁽²⁾. Az érintett nyilvánossággal a környezeti hatásvizsgálati jelentésről folytatandó konzultációra legalább harminc nap időkeretet kell biztosítani ⁽³⁾. A környezeti vizsgálatokat illetően a nyilvánosság részvételének biztosításával az adott vizsgálat sajátosságaitól függően, hatékonyan ütemezhetők az egyeztetések. Érdemes a környezeti hatásvizsgálati eljárás kezdetétől, vagyis a tárgykijelölési szakasztól tájékoztatni és bevonni a nyilvánosságot. Ez az élőhelyvédelmi irányelv szerinti vizsgálati eljárásokra is érvényes.

Az összevont eljárás esetén készített egyetlen környezeti jelentést ésszerű határidőn belül nyilvánosan elérhetővé kell tenni. A nyilvánosságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hatékonyan vegyen részt a környezeti döntéshozatali eljárásban ⁽⁴⁾.

Koordinált környezeti eljárás esetén a koordinációért felelős kijelölt hatóság gondoskodhat arról, hogy a nyilvánosság számára a KHV-irányelvnek megfelelően összeállított tájékoztatás mellett a KHV-irányelv 6. cikkének (3) és (4) bekezdésében és a nyilvános konzultációt és részvételt előíró egyéb uniós jogszabályokban foglaltak szerinti információk és részvételi lehetőség is biztosított legyen.

IRÁNYMUTATÁS AZ KONZULTÁCIÓHOZ ÉS A NYILVÁNOSSÁG RÉSZVÉTELÉHEZ

- Rendelkezni kell az összehangolt környezeti eljárások különböző szakaszaiban a nyilvánosság bevonása és a konzultáció betervezéséről. Ajánlatos a nyilvánosságot az eljárás elején, a tárgykijelölési szakaszban bevonni.
- Ha az elvégzendő vizsgálatok több nyilvános konzultációt tesznek szükségessé, ezeket egyetlen integrált konzultációs eljárás, avagy koordinált eljárások keretében kell megtartani.
- Az illetékes hatóságok és a projektgazdák számára is könnyebbé és hatékonyabbá teszi az eljárást, ha ésszerű időkeret vonatkozik a nyilvánosság tájékoztatására és a nyilvános konzultáció lefolytatására.

4.3. Döntéshozatal

A KHV-irányelvvel ellentétben az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a „megfelelő vizsgálat” eredményei a projektek engedélyezésére vonatkozóan jogilag kötelező erejűek. Következésképpen az illetékes hatóságok nem engedélyezhetik a projektet, ha a „megfelelő vizsgálat” eredményeképpen megállapítást nyer, hogy az károsan hatna az érintett Natura 2000 terület épségére.

Ha a projektet környezeti hatásvizsgálatnak és megfelelő vizsgálatnak is alá kell vetni, összevont vagy koordinált eljárás alkalmazandó. A tapasztalatok alapján a környezeti hatásvizsgálatot és megfelelő vizsgálatot is magában foglaló összevont eljárás keretében színvonalasabban végezhető el a vizsgálatok, ezért ilyen módon ajánlott végrehajtani a két

⁽¹⁾ Ezt előírja a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ EGB-egyezmény (az Aarhusi Egyezmény) is, amelynek az EU és az uniós tagállamok részes felei.

⁽²⁾ A víz-keretirányelv és az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szintén tartalmaz rendelkezéseket a nyilvánosság részvételéről. A tagállamoknak a megfelelő esetekben gondoskodniuk kell e rendelkezések teljesítéséről.

⁽³⁾ A módosított KHV-irányelv 6. cikkének (7) bekezdése.

⁽⁴⁾ A módosított KHV-irányelv 6. cikke.

vizsgálatot. Következésképpen a KHV-irányelv és az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerint egyidejűleg vizsgált projekt engedélyének megadásakor vagy elutasításakor az erre vonatkozó döntést lehetőség szerint a megfelelő vizsgálattal kapcsolatos információknak kell kísélniük, és a döntésnek összhangban kell lennie a megfelelő vizsgálat eredményével (vagy az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikke (4) bekezdésében foglalt követelményekkel, amelyek bizonyos körülmények között alkalmazandók ⁽¹⁾).

Amennyiben a KHV-eljárás során meghozott határozat a környezetre gyakorolt jelentős káros hatások elkerülése, megelőzése vagy csökkentése, és – ha lehet – ellentételezése érdekében tervezett intézkedéseket, valamint az ilyen hatások figyelemmel kísérésére szolgáló eljárásokat ír elő, ajánlott az összehangolt környezeti vizsgálatok keretében információkat gyűjteni a Natura 2000 területekre vonatkozóan meghatározott alternatív megoldásokról, kárenyhítő intézkedésekről és adott esetben a kiegyenlítő intézkedésekről.

IRÁNYMUTATÁS A DÖNTÉSHOZATALHOZ

- Az összevont környezeti hatásvizsgálati és megfelelő vizsgálati eljárás színvonalasabb vizsgálatokat tesz lehetővé, mivel részét képezi a nyilvános konzultáció is. Ezért amikor döntés születik a projekt engedélyének megadásáról vagy elutasításáról, ajánlott a „megfelelő vizsgálattal” kapcsolatos információkkal kiegészíteni e döntést, amelynek egyúttal összhangban kell lennie annak a vizsgálatnak az eredményével.
- Az összehangolt környezeti vizsgálatok nyomán hozott döntés emellett információkat tartalmazhat a Natura 2000 területekre vonatkozóan a megfelelő vizsgálat során vagy a teljes környezeti hatásvizsgálati jelentésben meghatározott alternatív megoldásokról, kárenyhítő intézkedésekről és adott esetben a kiegyenlítő intézkedésekről.

⁽¹⁾ Az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (4) bekezdése értelmében abban az esetben, ha a megfelelő vizsgálat eredményeképpen megállapítást nyer, hogy a káros hatások nem zárhatók ki, az engedély mégis megadható bizonyos szűken meghatározott feltételek esetén (nincsenek alternatív megoldások, nyomós közérdeken alapuló kényszerítő okok állnak fenn, sikerült olyan intézkedéseket találni a károk ellentételezésére, amelyek biztosítják, hogy a Natura 2000 hálózat egységes maradjon). Ilyen esetekben tájékoztatni kell a Bizottságot, amely meghatározott körülmények között véleményt fogalmaz meg.